

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 6. De electionibus, & reservationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV. ut reipsa sunt, Pontificum consiliarios, ac
A.C. 1436 collaterales in auxilium administranda
 ac regendæ Ecclesiæ vocatos.

§. VI.

De Electionibus, & reservationibus.

Labb. Conc.
to. 12. p. 566.

Ultimo tandem Synodus præscribit ritum electionum, ac præcipit, ut omnino liberæ sint juxta anteriorem reservationis decimæ dispositionem; omnesque gratias expectativas, mandata, aliasque consimiles beneficiorum reservationes, quas Pontifices Romani antea in sui compendium facere consueverant, penitus abrogat, ac irritas declarat. Ejusmodi enim beneficiorum reservationibus nonnunquam funestæ Ecclesiis infligebantur calamitates; nam vota ceptandæ mortis nascebantur; quoniam illi ipsi, in quorum gratiam ejusmodi reservationes fiebant, tædio affecti, quod possessor beneficiorum diutius, quam expectassent, vitam protraheret, plerumque de illo tollendo cogitabant, aut saltem ejus mortem secreto exoptabant. Quibus id insuper accedebat incommodum, quod raro aliquod vacare posset beneficium, nam Pontifices ante possessoris mortem de successore providebant (*).

(*) *Hæcæ nãvias Continuator noster demum*

Equidem, inquit Abbas Fleurius, Con-Sæcul. XV. cilio Lateranensi III. anno millesimo centesimo septuagesimo nono, beneficiorum non vacantium provisiones inhibentur, quum sint veluti dispositiones de hæreditate viventium, & alienæ mortis captationes. Sed, profequitur, Curia Romana, Papam supra Canones esse præcepit, & beneficia nondum vacantia conferendi duo modi sunt excogitati expectativus, scilicet, & reservativus. Utrumque autem Basileense Concilium in hoc loco damnat.

Expectativa, inquit idem Auctor, est certa spes præbendæ, v. gr. in certa Ecclesia Cathedrali, quandocunque vacaverit, obtinendæ a Papa Clerico facta. Quod quibus gradibus invaluere, ostendit Thomassinus. Principio Papa Clericos, Roma venientes, vel meritis graves solum commendavit Prælati: quibus quum gratificarentur Prælati semel atque iterum, quadam religione insita; commendationes frequentabantur, & nonnunquam susquedeque habebantur. Idem ibid.

Unde

ex suo Edmundo Richerio descripsit, mirum tamen tantæ eruditionis virum ignorare potuisse, summos Pontifices tot ac rigidis admodum legibus, ejusmodi voto cruento providisse, & quis demum legislator peccandi licentiæ, etiam ex bonis occasionem mutuanti plene obviare poterit?

Sæcul. XV.
A. C. 1436.

Unde preces abierunt in mandata; monitiis enim (sic primas literas adpellabant) jungebantur præceptorix, quas excipiebant executoriales, quibus delegato judici imperatum, ut collatorem ordinarium vi adigeret ad conferendam homini Roma misso præcedam a Papa concessam, aut illo tergiverfante ipse conferret: quæ coactio sæpe in excommunicationem desivit. Hic usus a sæculo XII invaluit.

Reservatio proprie loquendo est declaratio Pontificis, qua profitetur, se huic vel illi Ecclesie provisurum, si quando vacaverit, simulque capitulo electionem, vel collatori collationem interdicit. A reformationibus specialibus facilis transitus fuit ad generales, ut Joannes XXII ineunte sæculo XIV primam Cancellariæ suæ regulam scriberet omnium per Christianum Orbem Cathedralium reservationem.

Obicem his posuere Concilia Pisannum, Constantiense, & Basileense, ubi permittuntaxat exspectantiis, reservationes generales, ac speciales prohibitæ fuere. Hoc permigravit in Pragmaticam, & inde in concordatum, quibus nomine reservationum omnes collationes anticipatæ intelliguntur: donec Concilium Tridentinum omnes una ex Ecclesia proscriberet. . . . Consilium Basileense exceperat reservationes *IN CORPORE JURIS* expressas, quas usus restringit *AD VACANTIAM IN CURIA*, quod

jam Innocentii III temporibus observatum le- Sæcul. XV.
 gimus. Papa igitur beneficia, quorum ti- A. C. 1436.
 tulares vel in Curia, vel duorum dierum iti-
 nere a Curia decedunt, solus confert. Huc-
 usque Fleurius.

§. VII.

Sessio vigesima quarta Basileensis Synodi.

Sessione XXIV habita die Sabbati deci- Labbe Cons.
 mo octavo Calendas Maji, id est, de- to. 12. p. 567.
 cima quarta Aprilis, confirmatæ sunt pro-
 missiones, quæ ab Oratoribus Synodi Im-
 peratori Græcorum, & Patriarchæ Con-
 stantinopolitano factæ fuerunt, eadem-
 que occasione approbata sunt capitu-
 la Synodales inter, & Græcorum de-
 legatos conclusa. Quibus peractis pro-
 mulgabantur securitatis literæ a Syno-
 do Græcis ad Concilium generale acces-
 suris concessæ. Tandem etiam publica-
 ta est indulgentia, seu remissio omnium
 poenarum semel in vita, & in mortis arti-
 culo iis indulta, qui ad promovendum
 sanctissimum opus unionis inter utram-
 que Ecclesiam subsidio aliquo concurre-
 rent. Ex Actis Augustini Patricii disci- Act. Patric.
 mus, huic Sessioni decem duntaxat Epis- Conc. gener.
 copos, & Abbates tredecim interfuisse, tom. 13. p.
 atque huic indulgentiarum decreto acriter 1541.
 restitisse Eugenii Papæ Legatos San-
 ctæ